

vilde forhindre den Spekulation, som ellers vilde komme, og de Foranstaltninger, som ellers vilde kunne blive trufne til Skade for Havnens og Arealernes Benyttelse.

Madsen-Mygdal: Overfor mine Bemærkninger angaaende Forholdene paa Jyllands Vestkyst i det hele taget, ikke blot ved „Hvide Sande“, men ogsaa andre fremtidige Muligheder i Thisted Amt, er der fra forskellige Sider gjort gældende, at man skulde være forsigtig, at den økonomiske Situation krævede Forsigtighed, thi der stilledes store Krav til Statskassen i den nærmeste Fremtid. Alt, hvad der kan siges i saa Henseende, siger jeg fuldt ud Ja til. Vi bør være forsigtige, men det kommer an paa, hvor man særlig anvender denne Forsigtighed. Jeg skal være med til at være forsigtig overalt, hvor jeg mener, at det kan være hensigtsmæssigt. Men jeg vil tillade mig ved Siden deraf at mene, at overfor en saa stor Samfundsopgave som Ordningen af Forholdene paa Jyllands Vestkyst, ere nogle faa Millioner særdeles vel anvendte, og jeg mener, at vi have ikke Raad til at lade være at anvende dem.

Saa vil jeg blot, uden i øvrigt at ville forlænge Ordskiftet, bemærke overfor den ærede Ordfører, at jeg nævnede de to Forslag, som ere blevne ekspederede i Dag over til det andet Ting, som Eksempler. Men ellers foreligger der mangfoldige Eksempler fra en Række Aar paa, at de Forslag, som forelægges her i Landstinget om Efteraaret, meget godt kunne ligge til langt ud paa Samlingen, og adskillige af dem blive ikke ekspederede før henimod Slutningen af Samlingen. I saa Henseende have vi derfor ikke noget særligt at bebrejde det andet Ting. Vi gøre os skyldige i ganske det samme.

Breinholt: Den højtærede Konseilspræsident erklærede overfor den ærede Ordførers Udtalelse, at det var en gammel, endogsaa en meget gammel Sag, og jeg giver den højtærede Minister fuldstændig Medhold. Det er saa gammel en Sag, at den eksisterede, før jeg blev født, og den har eksisteret, saa længe jeg overhovedet har kunnet følge offentlige Sager. For det første have Fiskerne været interesserede i denne Sag, og der har i sin Tid dannet sig en stor Fiskerkoloni ved Udløbet ved Nymindegab, der frembød et overordentlig interessant Billede. Der strømmede Folk til hele Fisketiden igen-

nem som i Norge ved visse store Fiskepladser. Det er altsaa et meget gammelt Ønske fra Fiskeriets Side. Dog tror jeg, at Tanken om at faa dannet et nyt Udløb fra Fjorden først og fremmest — ja, jeg tror allerførst — stammer særligt fra Ringkøbing By. For denne By — og det er for langt over en Menneskealder siden — har det altid staaet som et Slags Fata Morgana at kunne opnaa lignende Forhold som i Slutningen af forfjorrig Aarhundrede. Da havde Byen en hel Del Skibsfart, navnlig paa Holland; men lidt efter lidt skete det, at ikke blot Udløbet tilsandedes og forlængedes ved stadig Vandring mod Syd, men selve Fjorden blev belempret med en saadan Masse Grunde, at al Skibsfart lidt efter lidt omtrent hørte op. Nu har man imidlertid aldrig opgivet denne Drøm om, at der mulig kunde komme bedre Skibsforhold til Veje, naar der kom en direkte Gennemgravning gennem Klitterne ind til Fjorden. For kun nogle faa Aar siden — det var vist i 1895 — blev der paa Finansloven bevilget et Beløb af 7,000 Kr., der stilledes til Ringkøbing Byraads Disposition til at foretage Undersøgelser i den Retning. Byraadet engagerede saa cand. polyt., Ingeniør Poulsen til at foretage disse Undersøgelser, og hans Hovedresultat blev, at for at kunne opnaa noget i den af Ringkøbing Byraad ønskede Retning maatte der Havneanlæg og Moler til til et Beløb af ikke mindre end 30 Mill. Kr. Ved Siden deraf havde han et sekundært Forslag, sekundære Planer, der reducerede Bekostningen til 5¹/₂ Mill. Det var imidlertid saadanne Beløb, at jeg tror, at selv Ringkøbing Byraad lagde disse Planer ganske til Side. At det er en gammel, gammel Tanke, er sikkert, men man maa ikke gerne lægge mere Vægt paa saadanne meget luftige Drømme end paa de virkelige Betæneligheder med Hensyn til de Farer, som Lodsejerne omkring Fjorden jo unægtelig — det er fra alle Sider ubestridt — kunne blive udsatte for. Jeg er derfor vedblivende af den Mening, at det er en meget betænelig Sag, men da den nu en Gang er vedtagen i Folketinget og indstillet af vort ærede Finansudvalg, saa gør jeg ingen praktisk Modstand. Jeg vil blot hævde Rigtigheden af, hvad jeg har bragt frem.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.